No. 50. ANUL V. 15 Septemvrie 1902

Albina

Revistă Enciclopedică Populară

Apare în fie-care Duminică

Abonamentul în țară pe an Lei 5 | Abonamentul în străin. pe an Lei 8
» » » 6 luni » 3 | Un numĕr. . . . . 15 bani

Pentru anunciurĭ 1 leŭ linia. Mica publicitate 5 bani cuvîntul

Manuscriptele nepublicate se ard.

Redacția și Administrația Str. Mânțulésa No. 9, Bucurescĭ.

CÂNTEC PENTRU ŞCÓLĂ

Noĭ vom fi soldaţĭ odată,
Tra-ra-rà!
Toţĭ cu inima bărbată
Ţara o vom apĕrà
Când va fi ameninţată
Trararì-ra-rà!

Lasă trîmbiţa să sune
Tra-ra-rì!
Toţĭ copiiĭ să s'adune,
Şi pe loc când ne-om opri
Să cântăm o rugăciune—
Tra-ra-rì, rarì.

Dómne sfînt, tu ia aminte,
Tra-ra-rì, ra-rà
Şi ne dă puterĭ şi minte
Să 'nvĕţăm a te-ascultà
Şi iubì ca pe-un părinte
Tra-ra-rì, ra-rà

Regele să ne trăiască,
Românìa să 'nflorésca
Tra-ra-rì!
Fă-o vecĭnic a 'nflorì
Mândra ţara românéscă!
Trarà-rì-rarì! (1).

G. Coşbuc.

(1) Aceste versurĭ le-am scris în pripă, în curtea uneĭ şcóle primare din Verona, în Italia. Copiiĭ, eraŭ împrăştiaţĭ; unul cu o trîmbiţă a început să cânte la mijlocul curţiĭ, şi toţĭ s'aŭ adunat pe lângă el, aŭ făcut şirurĭ şi aŭ început să cânte un marş, plecând în pas milităresc. Cântecul italienesc erà referitor la jocurile gimnastice; eŭ pe acelaş tact şi păstrând sunetele trîmbiţiĭ, am scris aceste versurĭ cu dorinţa de-a vedeà şi la noĭ în curţile şcólelor acelaş lucru.

DESPREŢUL HRANEI

E lucru de mirat cum ómeniĭ sciŭ unele lucrurĭ numaĭ pe jumĕtate saŭ maĭ bine ḑicênd, e de mirat cum ómeniĭ vĕd numaĭ pe jumĕtate unele lucrurĭ.

Ómeniĭ sciŭ că orĭ-ce plantă, orĭ-ce buruiană ca să pótă cresce, ca să pótă trăì are nevoe de hrană, adecă are nevoe de un pămînt bun din care să-şĭ pótă trage hrana. Dovadă că sciŭ acest lucru este că prăşesc saŭ muşuroesc porumbul, îşĭ daŭ ostenélă să aducă apă la grădinĭ să ude zarzavaturile, se rógă luĭ Dumneḑeŭ ca să dea plóie.

Ómeniĭ sciŭ că pămîntul gras priesce la crescerea plantelor, adică sciŭ că nu e destul ca o plantă să fie pusă în orĭ-ce pămînt, ci trebue să fie pusă în pămînt bun, adecă trebue să aĭbă hrană bună.

Aceste lucrurĭ le sciŭ ómeniĭ, dar rĕmân aicĭ: rĕmân orĭ se opresc aicĭ ca şi cum cine-và fiind la mijloc de drum ar ḑice: până aci e drum iar încolo nu sciŭ ce este.

Ómeniĭ, maĭ ales ceĭ de la ţară, săteniĭ, cred că plantele aŭ nevoe de hrană bună, iar omul póte trăì cu orĭ şi ce hrană cât de rea.

Ce ḑic ómeniĭ de la ţară?

Umpleţĭ burta şi tacĭ

saŭ:

In burtă nu se vede,
Pântecele n'are feréstră.

Dar ce însemnéză aceste maxime? Umple-ţĭ burta şi tacĭ, adecă poţĭ să-ţĭ umplì stomacul cu orĭ-ce, poţĭ să bagĭ în el şi paie şi lână şi câlţĭ şi cârpe, e destul sĕ-l umplĭ, e destul sĕ-l amăgescĭ că i-aĭ dat de mâncare, şi poţĭ trăì fórte bine.

Va să ḑică lucrul vine ca şi cum omul n'ar avé nevoe de mâncare. S'ar păreà că numaĭ stomacul are obiceiŭ să céră să fie umplut, dar dacă pe stomac îl tragĭ pe sfóră şi-l umplì cu cevà atuncĭ aĭ scăpat.

Aşà li se pare sătenilor şi dovadă este că eĭ nicĭ nu se îngrijesc să mănânce, adecă să se hrănéscă bine. O bucată de mămăligă şi cu terciŭ, adecă cu zama eĭ, e destulă masă pentru el. O bucată de castravete i se pare că e cevà scump.

Când vine acasă de la câmp, femeea, adecă gospodina, în loc să caute să gătéscă cevà mâncare, ea pune de mămăligă şi când mămăliga este gata atuncĭ de-abia începe a se uĭtà pe împrejur să vadă cevà udătură saŭ legumă, atuncĭ caută bucata de cépă saŭ castravetele saŭ maĭ nimica.

Şi când ḑice că:

In burtă nu se vede,

orĭ:

Pântecele n'are feréstră,

Acésta însemnéză că mâncarea par-că ar fi un lucru de lux, adică un lucru ne trebuitor; par-că omul ar căutà să mănânce maĭ bine numaĭ ca să se laude la alţiĭ că a mâncat bine, dar de óre-ce pântecele n'are feréstră şi nu se póte vedé în el,

de-aceea poţĭ să mănâncĭ cât de prost căcĭ nimenĭ nu va scì ca să rîḑă de tine.

Ţăraniĭ nu sciŭ că omul ca să fie sănătos şi să pótă muncì cu spor, e nevoe să mănânce mâncare bună.

Ar trebuì ţăraniĭ să se uĭte numaĭ să vadă ce îndemânatice şi puternice sunt animalele carĭ se hrănesc cu carne şi ce greóie şi slabe sunt cele-ce se hrănesc numaĭ cu plante saŭ vegetale. Pune alăturea un câne care se hrănesce cu mămăligă ca şi ţăranul, şi cu un lup de aceeaşĭ mărime şi veḑĭ care e maĭ tare şi cu cât e maĭ tare.

Ţăranul nostru nu numaĭ că nu se hrănesce bine, ci nicĭ nu scie că trebue să se hrănéscă. De-aceea e slab, de-aceea daŭ peste el tóte bólele. Şi de-aceea fiind şi slabĭ şi neputincioşĭ la lucru, sunt şi săracĭ. Şi sunt săracĭ pentru că nu pot muncì şi nu pot muncì pentru că nu se hrănesc. Ar trebuì s'o scie acésta.

Th. D. Speranția.

Serbarea de la Rĕsboenĭ.

Gloriósa luptă a luĭ Ştefan cel Mare de la Rĕsboenĭ, comemorată prin frumosul monument ridicat chiar pe locul aceleĭ lupte sângeróse şi decisive pentru sórta Moldoveĭ, de către ofiţeriĭ regimentuluĭ 15 Rĕsboenĭ, a fost sĕrbătorită în anul acesta cu o deosebită solemnitate.

D. Spiru Haret, ministrul Instrucţiuniĭ publice şi al Cultelor, căruia i se datoresce în primul rînd reînvierea cultuluĭ pentru faptele strălucite din Istoria nóstră naţională, a ţinut să onoreze cu presenţa sa sĕrbătorirea uneia din cele maĭ strălucite şi maĭ glorióse din victoriile Mareluĭ Voevod al Moldoveĭ.

* * *

D. ministru Haret a plecat Joĭ séră din Ploescĭ şi a descins a doua ḑi, la orele 8 diminéţa, la staţia Hăläucescĭ (a

doua staţie dincolo de Roman), unde a fost întâmpinat de sub-prefectul Moţoc, din judeţul Neamţu, şi de autorităţile locale.

De la Hălăucescĭ, d. Haret a făcut drumul până la Rĕsboenĭ, cu trăsura.

In dreptul cătunuluĭ Muncelul de sus, comuna Mogoşescĭ, jud. Roman, d-l ministru Haret a fost întîmpinat de elevii şcóleĭ în frunte cu preoţiĭ şi fruntaşiĭ satuluĭ, cu carĭ a binevoit să se întreţină.

Invĕţătorul şcóleĭ din acéstă comună, Gh. Adam, funcţionéză de maĭ bine de 28 anĭ şi trece printre ceĭ maĭ activĭ şi luminaţĭ învĕţătorĭ din ţară. Graţie stăruinţeĭ luĭ, s'a înfiinţat în comună o societate cooperativă, care a scăpat populaţiunea de cămătarĭ, deschiḑênd pentru comună o eră de prosperitate economică cum rar se întâlnesce în satele nóstre.

D. Haret a ajuns la Rĕsboenĭ la orele 10¼ şi a mers direct la monastirea zidită de Ştefan cel Mare în amintirea lupteĭ de la Rĕsboenĭ, unde a fost întâmpinat de d-l Teodor Dornescu, prefectul judeţuluĭ Neamţu, înconjurat de autorităţile locale; d-l general Beller, comandantul divisiuneĭ VII de infanterie Roman, de d-l locot.-colonel Mănescu, comandantul regimentuluĭ 15 Rĕsboenĭ şi de ofiţeriĭ regimentuluĭ, carĭ nu se aflaŭ sub arme, de d-l colonel P. Segărceanu, comandantul regimentuluĭ 14 Roman, şi de maĭ mulţĭ ofiţerĭ din acest regiment, veniţĭ pentru acéstă ocasiune, de d-niĭ senatorĭ de Neamţu M. Adamescu şi Joaniu, de d-l deputat Nicolae Ionescu, Gr. Tocilescu şi de o mare mulţime de lume din Piatra şi din împrejurimĭ. Curtea monastiriĭ şi împrejurimile eraŭ pline de o mulţime enormă, formată în mare majoritate de sătenĭ, în pitorescile lor haĭne de sĕrbătóre, veniţĭ din tóte unghiurile judeţuluĭ.

Te-Deumul a fost oficiat de S. Sa Archimandritul Chiriac Neculau, de la monastirea Neamţu, înconjurat de un numeros cler.

Corul învĕţătorilor din jud. Neamţu, în frunte cu revisorul şcolar, Nicolau, aŭ intonat cântările rituale.

*
* *

După terminarea oficiuluĭ divin, s'a format procesiunea pentru a merge la monument.

In frunte mergea clerul cu prapurele bisericescĭ, corul, autorităţile, armata şi poporul.

Armata se compunea din batalionul permanent al regimentuluĭ 15 Rĕsboenĭ, sub comanda d-luĭ căpitan Gheorghiu, două companiĭ teritoriale din acelaşĭ regiment şi o companie cu drapel din regimentul 14 Roman.

Timpul erà superb.

De pe culmea, pe care este ridicat monumentul, priveliştea procesiuneĭ, care într'un şir lung înaintà pe şosea, erà admirabilă.

Ajuns la monument, cortegiul se formézâ în cerc, în jurul luĭ, şi clerul oficiază o panachidă în memoria luĭ Ştefan şi a vitejilor luĭ soldaţĭ, în mijlocul uneĭ tăcerĭ solemne şi impunĕtóre. Apoĭ se începe seria discursurilor.

A vorbit pe rînd şi cu accente calde din carĭ transpirà un entusiast patriotism d-l Ungurénu, învĕţător în căt. Gherva, comuna Bodeştiĭ-Ghica, (Neamţu); profesorul de la liceul din Piatra-N., Ursu, şi apoĭ d-l profesor universitar Gr. Tocilescu.

Bătrânul şi distinsul istoric Nicolae Ionescu, veteranul parlamentar, care a ilustrat tribuna Parlamentuluĭ nostru vreme de aprópe 40 de anĭ, venit înadins la acéstă serbare frumósă şi înălţătóre de inimĭ, se urcă la tribună în mijlocul unor sgomotóse aclamărĭ. Bătrânul, care de pe catreda universitară, a invocat vreme de peste 30 de anĭ, paginele gloriose ale istorieĭ patrieĭ nóstre, reamintesce printr'o meşteşugită cuvîntare pe care ceĭ 80 de anĭ de viaţă nu i-aŭ micşorat'o, strălucita victorie de la Rĕsboenĭ şi face o fericită paralelă între vremurile de bărbăţie de atuncĭ şi cele ale Regeluĭ Carol.

Maĭ vorbesce d-l maior Chirculescu, din regimentul 15 Rĕsboenĭ.

D-l ministru Haret închee seria discursurilor printr'o cuvîntare patriotică, dese orĭ întreruptă de aplausele asistenţilor.

Intr'o frumósă improvisaţie, d-l ministru al cultelor şi instrucţiuniĭ publice, făcênd o apropiere între Rĕsboenĭ şi Gri-

Ştefan cel Mare

Carol I.

viţa, spune că vitejia străbună n'a apus nicĭ odată. Din fericire, nu s'aŭ realisat temerile profetice ale luĭ Ştefan cel Mare, rostite pe patul luĭ de mórte, că ţara cu greŭ va scăpà de nevoĭ, din causa marelor primejdiĭ ce o înconjuraŭ din tóte părţile. Am suferit, este adevĕrat, 4 vécurĭ, dar am ştiut

să suferim până la Griviţa, care a reînviat gloria străbună.

Trebue să fim mândri că am reînviat timpurile de glorie, şi cu atât maĭ mare este acéstă glorie, cu cât ea vine după vécurĭ de îngenuchiare şi după ce duşmaniĭ ne credea sdrobiţĭ.

Datorĭ suntem, sfârşesce d-l Haret calda şi vibranta sa cuvîntare, să întrunim în iubirea nóstră pe toţĭ aceia carĭ aŭ contribuit la ridicarea ţăriĭ. Eĭ sunt mulţĭ. Să luăm cele două capete ale acestuĭ lanţ de eroĭ, pe Ştefan cel Mare şi pe Carol cel Inţelept. *(Urale şi ovaţiunĭ prelungite)*. Cum sĕ-ĭ putem slăvì maĭ bine? Să facem cu toţiĭ jurămîntul să păstrăm neatins patrimoniul ce ne-aŭ lăsat şi la nevoie să punem piepturile nóstre ca la Rĕsboenĭ. Să ne întrunim gândurile şi inimele într'o urare: *Să trăiască România* şi *Conducĕtorul eĭ Cel înţelept.*

După care musica intonéză imnul naţional.

A urmat apoĭ defilarea armateĭ, admirabilă ca ţinut ca înfăţişare, a corpuluĭ învĕţătoresc şi a elevilor şcólelor rurale.

La orele 1 p. m, un dejun s'a dat la monastire, în aer liber, în onórea d-luĭ ministru al cultelor şi instrucţiuniĭ publice, la care s'aŭ ridicat maĭ multe toasturĭ: d-l prefect Dornescu, pentru Suveranĭ, d-l Haret, pentru armată, d-l profesor Tocilescu pentru d-l Haret, urându-ĭ stăruinţă pentru ca să ducă la bun sfârşit marea şi folositórea operă de reformă a învĕţămîntuluĭ naţional; d-l Nicolae Ionescu, pentru veteraniĭ de la Plevna, etc.

După dejun, d-l Haret a bine-voit să se întreţină cu persónele presente şi maĭ ales cu membriĭ corpuluĭ didactic.

La orele $3^1/_2$ după amiaḑă, a avut loc o frumósă serbare şcolară, organisată de corpul învĕţătoresc, cu cântece, recitărĭ şi diferite producţiunĭ.

A fost o producţiune a elevilor şcólelor rurale, care a reuşit pe deplin şi care a pus în evidenţă sîrguinţa şi zelul învĕţătorilor.

La orele 6 séra, d-l Papp, primarul comuneĭ Uscaţĭ (Rĕsboenĭ) a oferit un prânz în onórea d-luĭ ministru Haret, la care aŭ maĭ luat parte d-l prefect Dornescu, d-l locot.-colonel Mănescu, d-niĭ senatorĭ Adamescu şi Ioaniu, etc.

La orele 7, d-l Haret a părăsit Rĕsboeniĭ, după ce a bine-voit să mulţuméscă în modul cel maĭ călduros d-luĭ prefect Dornescu, care a organisat frumósa serbare, precum şi tutulor acelora, carĭ aŭ contribuit la reuşita serbăriĭ.

La orele 9 d-l Haret a ajuns la staţia Hălăucescĭ, de unde a luat acceleratul pentru Bucurescĭ.

* * *

La acéstă serbare a asistat şi d-l André Bellessort, de la *Revue des Deux Mondes*, venit în ţară pentru studiĭ.

* * *

Poveţe despre păstrarea sănătăţiĭ.

Lucrarea şi repausul.

Lenevia este un obiceiŭ rĕŭ, un vițiŭ, care produce bóle. Dacă nu lucrăm maĭ multă vreme, brațele nóstre pierd obiceiul și puterea de a muncì. Oamenii carĭ șed tótă ḑiua la un loc și nu fac nicĭ o mișcare, se bolnăvesc, stomacul și inima lor nu lucréză bine.

Copiiĭ trebue să se deprindă a lucrà, să se pregătéscă în tinerețe pentru împlinirea datorieĭ, însă cu cumpĕtare, potrivit cu puterile lor. Trupul copiluluĭ nu este încă copt pentru munca îndelungată, și pe lângă învĕțătura în școlă, care este deja obositóre, să nu se céră copiluluĭ lucrărĭ grele, și, potrivit cu munca luĭ în școlă, în casă, la câmp, să i se dea hrană îndestulătóre, maĭ ales lăpturĭ, brânzeturĭ, ouĕ. Prin obiceiŭ, prin deprinderea cu lucru, puterile copiluluĭ cresc, dar numaĭ cu încetul el devine vrednic pentru munca maĭ grea. Lucrarea trebue să fie potrivită cu vîrsta și puterea omuluĭ; femeile, copiiĭ, ómeniĭ bătrânĭ, nu pot muncì de o potrivă cu bărbațiĭ tinerĭ aflațĭ în flórea viețiĭ. Copiiĭ supușĭ la muncă nepotrivită cu puterea lor, rĕmân slabĭ, nu cresc regulat, ósele lor nu se fierb bine și la vîrsta de 21 anĭ tot copiĭ sunt; când se bolnăvesc, eĭ n'aŭ puterea să se lupte cu bóla și mor maĭ lesne de cât alțiĭ carĭ aŭ crescut bine, fiind-că nu începuse prea de timpuriŭ să muncéscă greŭ și peste puterile lor.

Ca și lenevia, munca grea și prelungită, fără repaus, este vătĕmătóre sănătățiĭ; lucrarea necontenită și lipsa de odihnă slăbesc puterile nóstre, maĭ cu sémă dacă nu ajutăm corpul prin mâncare potrivită. Omul trebue să se hrănéscă potrivit cu munca ce face; mămăligă singură cu burueni, cu verdețurĭ, nu dă putere, nu face pe muncitor destoĭnic pentru lucrărĭ obositóre, ci numaĭ mâncările maĭ hrănitóre: carne, pasĕrĭ, pesce, ouĕ, lapte, brânzeturĭ, fasole, mazăre, linte.

Este bine ca să lucrăm ḑiua și să ne odihnim și să dormim nóptea. Dormirea în timpul ḑileĭ nu ne dă aceeașĭ putere ca somnul de nópte. Nu trebue însă să dormim prea mult; somnul prelungit ne slăbesce în loc de a ne

întări. Copiiĭ și femeile să dórmă maĭ mult de cât bărbații tinerĭ; copiiĭ să dórmă 9 până la 10 ore, bărbațiĭ cu putere 7 până la 8 ore pe ḑi. Vegherea prelungită în timpul nopțiĭ nu este sănătósă. Maĭ ales femeea țăranuluĭ lucréză mult, dórme puțin și se hrănesce rĕŭ. Rostul femeeĭ este în casă, ca să îngrijéscă de casă, de copiĭ, și numaĭ la nevoe mare, în timpul prășituluĭ, a secereĭ și a culesuluĭ, să lucreze afară din casă. Femeile însărcinate să nu muncéscă greŭ, să se hrănéscă bine și aprópe de sfîrșitul sarcineĭ să se odihnéscă maĭ multe săptămânĭ.

Când umblăm și lucrăm, corpul se înfierbântă, în timpul somnuluĭ însă, corpul nostru produce maĭ puțină căldură; de aceea este bine ca dormind să ne învelim cu o pătură, plapămă, scórță saŭ alte strae. Este vătămător a ne culcà pe pămîntul umed, prin rouĕ și brumă. Chiar în timpul vereĭ, nopțile sunt câte odată recĭ, de aceea să nu dormim fără nevoie afară în curte, pe prispe saŭ pridvóre deschise.

Afară de odihna în timpul nopțiĭ, Dumneḑeŭ ne-a poruncit repaosul în tóte Duminicile și sĕrbătorile cele marĭ, atât pentru împlinirea datoriilor creștinescĭ, precum și pentru a înlesnì corpuluĭ nostru redobândirea potereĭ pierdute prin muncă. Aceĭ carĭ petrec Duminicile și sĕrbătorile în cârciumă, nu împlinesc nicĭ unul din aceste două scopurĭ și nu îngrijesc nicĭ de corpul nicĭ de sufletul lor. Asemenea greșesc ceĭ carĭ țin și alte sĕrbătorĭ, afară de cele prescrise de legea creștină, carĭ nu îngrijesc de casă, de câmp, de vitele lor, ci petrec în trândăvie nisce sĕrbătorĭ închipuite, carĭ nu sunt recunoscute de religiunea creștinéscă și de stăpânire.

Dr. I. Felix.

Pentru grădinarĭ. După Noisette feluritele speciĭ de gunoiŭ de animale, întrebuințate în grădinărie produc urmĕtórele grade de căldură: Gunoiul de oĭ 60—70 de grade ţinĕnd 4 lunĭ; cel de măgar saŭ de cal 50—60 de grade, ţinĕnd 6 lunĭ, cel de argăsélă 30—40 de grade, ţinĕnd 6 lunĭ. Frunḑe pe jumĕtate uscate cu gunoiŭ de cal 40—50 de grade, ţinĕnd 7—9 lunĭ. Frunze şi $^{1}/_{3}$ gunoiŭ 30—40 de grade, ţinĕnd 8—11 lunĭ. Pulbere de tină 40—60 de grade, ţinĕnd 12 lunĭ. Frunze uscate 35—40 de grade, ţinĕnd 12 lunĭ. Boştina de strugurĭ, 40—50 de grade, ţinĕnd 20 de lunĭ.

BALZAC (1) POPORANIST.

Iată un titlu care va surprinde pe mulţĭ. Cu tóte astea, dacă înţelegem prin poporanism munca stăruitóre a ómenilor de bine, pentru ridicarea nivelului moral şi intelectual al poporuluĭ, iar implicit şi paralel cu a-césta, pentru îmbunătăţirea stăriĭ luĭ materiale, Balzac a fost poporanist. Unul din romanele sale, *Le médecin de campagne* (doctorul sătesc), descrie luptele şi munca neîntreruptă a unuì aprig poporanist, care printr'o energie de fier şi un devotament fără marginĭ, aduce lumină, belşug şi fericire într'unul din cele maĭ nenorocite unghere al Franţeĭ.

Nu sciŭ dacă Balzac a vrut să facă un aşà numit roman cu tendinţĭ, care să indice tuturor sufletelor marĭ un noŭ teren de muncă şi jertfă, bogate în róde pentru patrie şi omenire. E maĭ probabil că şi în acest roman, ca şi în tóte celelalte ale sale, genialul romancier a pus lucrurĭ vĕḑute într'o ţesĕtură care să le dea vigórea *întreguluĭ*. In tot casul pilda ce reiese din *Doctorul sătesc* este de o măreţie neînchipuită şi are pentru noĭ ceĭ din România o importanţă specială, astăḑĭ când poporanismul a luat un atât de mare avînt.

Câte-và din operele luĭ Balzac aŭ fost traduse în românesce. Orĭ-care din operele luĭ e un tesaur de cugetare, simţire şi frumuseţe. Cred însă că faţă cu lupta ce se dă la noĭ pentru desrobirea economică, deşteptarea culturală şi înălţarea morală a claselor de jos, cea dintâiŭ operă a luĭ Balzac care trebuia tradusă, nu pentru discipolĭ, dar pentru apostolĭ, este *Le médecin de campagne*. Acolo învĕţătoriĭ, preoţiĭ, mediciĭ, primariĭ, proprietariĭ şi toţĭ aceia carĭ aŭ chemarea să lumineze şi să îndrumeze ţărănimea, acolo eĭ ar găsì o pildă neîntrecută, de-acolo s'ar adăpà eĭ cu entusiasm, căldură şi credinţă în izbîndă.

De aceea nu voiŭ încercà, pentru cititoriĭ *Albineĭ*, un studiŭ asupra valóreĭ tehnice orĭ a intrigeĭ acestuĭ roman, ci mĕ voiŭ mărginì să resumez partea ce ne intereséză direct din cele povestite într'însul şi să transcriŭ câte-và din cugetările atât de profunde ale autoruluĭ şi carĭ, de multe orĭ ne-ar puté servì atât de bine drept călăuză.

* * *

Doctorul Benassis, în urma uneĭ tinereţĭ zvăpăiate care i-a adus remuşcărĭ grozave, se hotărăsce să-şĭ rĕscumpere pĕcatele printr'o viéţă de pocăinţă. La început vrea să se călugăréscă, dar îşĭ dă séma că în definitiv acésta i-ar asigurà o viéţă liniştită, pe care n'o merită, după greşelile ce-a

(1) Scriitor frances, născut în 1799, mort în 1850. Este părintele romanuluĭ naturalist, care descrie viéţa aşà cum e, cu părţile eĭ bune şi rele, iar nu după închipuirea autoruluĭ.

săvîrşit. Se gândesce atuncĭ să se facă matelot, meserie plină de oboselĭ şi primejdiĭ; dar nicĭ acest proiect nu-l mulţumesce, căcĭ îşĭ ḑice că suferinţele sale n'ar folosì nimĕnuĭ şi el se crede dator să aducă altora fericirea pe care el n'o maĭ póte avé.

Intîmplarea îl face să ajungă într'un sat, care din causa posiţieĭ sale geografice şi a constituţieĭ pămîntuluĭ sĕŭ, rĕmăsese într'o stare de înapoiere vecină cu barbaria. Apoĭ, clima de-acolo influenţà în rĕŭ asupra locuitorilor. Din acéstă causă eraŭ printre eĭ vr'o doĭ-spre-ḑece idioţĭ şi un mare numĕr de proştĭ.

Eraŭ vr'o 150 de locuitorĭ, carĭ trăiaŭ cu toţiĭ în mizerie, necultivând decât cartofĭ şi un fel de grâŭ negru cât se póte de prost. Uniĭ din eĭ aveaŭ vacĭ şi duceaŭ lapte şi brînzeturì în oraşul cel maĭ apropiat, — care nu erà aprópe de loc, — mergênd pe jos, din causă că drumurile eraŭ cu totul nepracticabile. Acesta erà singurul comerţ pe care ómeniĭ se pricepeaŭ sĕ-l facă, singurul mijloc de a câştigà puţine parale.

Erà un sat exclus din viéţa socială a Franciei, şi nicĭ o schimbare, nicĭ un progres nu ajunsese până la el. E lesne de înţeles că o ignoranţă desăvîrşită domnià în sat: nicĭ primarul nu scià carte.

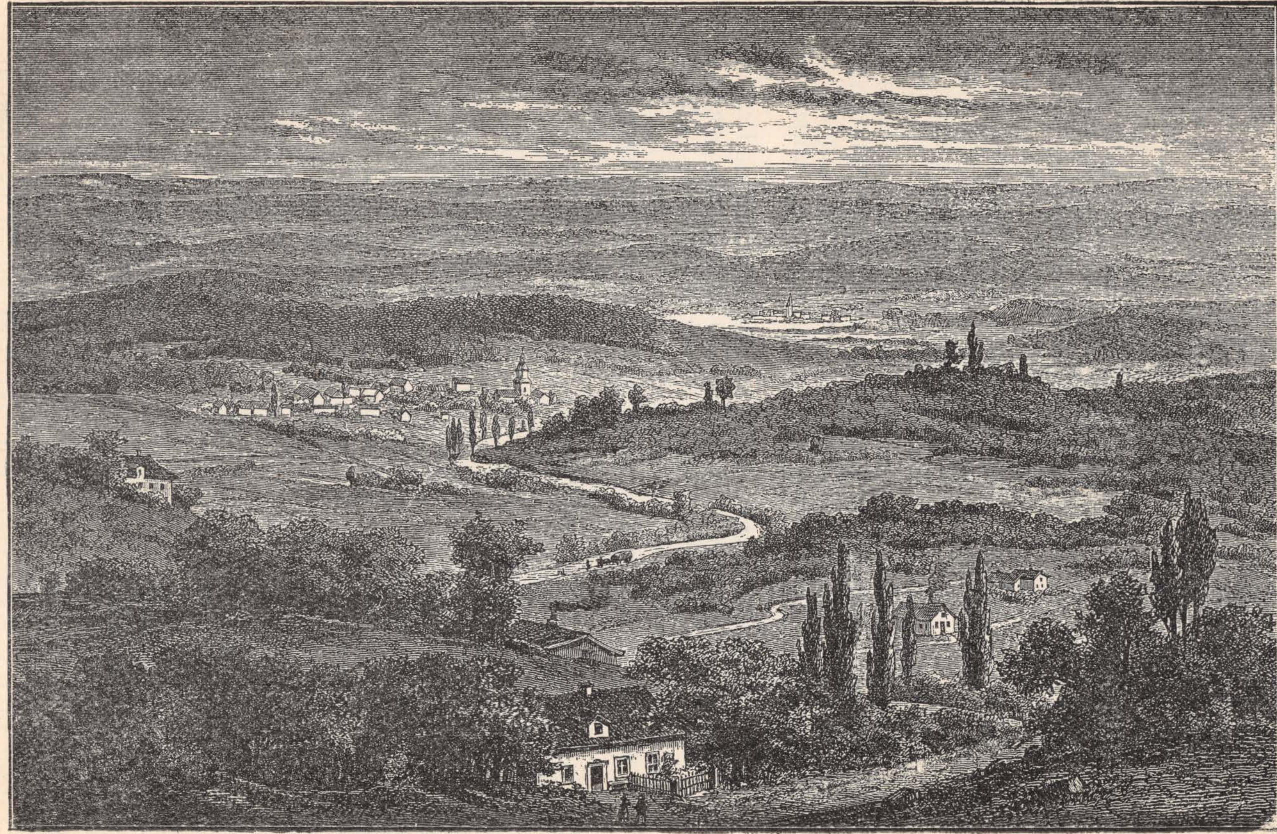
Benassis, dormind în sat, avu de odată o inspiraţie fericită: i se părù că auḑise porunca dumnezeiască de a rĕmâneà acolo şi a ridicà starea acelor ómenĭ.

Rĕmase decĭ acolo, ca doctor, şi stăruì să obţie locul de primar, pentru ca ast-fel să pótă lucrà pentru locuitoriĭ satuluĭ.

In primul loc căută să-şĭ dea séma de pricina pentru care eraŭ acolo atâţia tîmpiţĭ şi proştĭ. Ajunse la încheierea că pricina erà în situaţia cătunuluĭ: o înfundătură fără aer, lângă un torent de apă, format de topirea zăpeḑiĭ de pe munţiĭ din apropiere. Bóla se maĭ propagă însă şi prin moştenire, căcĭ idioţiĭ se căsătoriaŭ.

Benassis se gândì decĭ la douĕ lucrurĭ: pe de o parte să smulgă pe aceĭ nenorociţĭ din mijlocul locuitorilor şi sĕ-ĭ interneze într'un azil aflător în altă regiune; pe de altă parte, să mute cu totul satul din acel loc, căcĭ chiar în apropiere erà un pămînt fertil şi o climă minunată.

Avù mult de furcă. Locuitoriĭ, avênd superstiţia că idioţiĭ sunt nişte sfinţĭ, se opuseră cu îndârjire. Dar după multă trudă reuşì. După ce îndepărtă pe idioţĭ, clădì pe locul ales de el, — pe socotéla comuneĭ — case pentru locuitoriĭ rĕmaşĭ şi, după multă stăruinţă, aceştia se mutară acolo, angajându-se să plătéscă maĭ târḑiŭ, în rate, preţul loculuĭ, caselor şi pămîntuluĭ cu care fură înzestrate. In acéstă întreprindere ca şi în cele ce urmară, fu mult ajutat de preot, un om care-l pricepù îndată şi aveà multă autoritate asupra sătenilor.

Un sat pe cóstă de munte.

Primarul-doctor, cerù de la stat şi obţinù, să se dăruiască satuluĭ tot muntele la pólele căruia se aflà satul părăsit şi învoì pe locuitorĭ să iea de-acolo lemne. Apoĭ făcù irigaţiunĭ pe pămîntul comuneĭ, ast-fel că în scurt timp apărură liveḑĭ şi păşunĭ îmbelşugate. Locuitoriĭ îl imitară. După doĭ-treĭ anĭ săteniĭ eraŭ într'o stare de sănătate mult maĭ bună, vitele şi pămîntul produceaŭ mult maĭ mult.

Acestea isprăvite, primarul socotì venit momentul să introducă în sat micile industriĭ. Aduse întâiŭ în sat un împletitor de coşurĭ, de óre-ce săteniĭ le cumpĕraŭ gata din oraş. Acesta avù nevoie de lucrătorĭ, îĭ recrută parte din oraş, parte din tineriĭ sătenĭ. Erà dejà o industrie. Simţì nevoia unuĭ drum, care să lege satul cu lumea cea-laltă, căcĭ singurul industriaş aflător înainte, un mic negustoraş de lemne, *trebuia să le care unul câte unul.* Trebuì o érnă întrégă ca să convingă pe locuitorĭ că e în interesul lor să facă acel drum prin ḑile de prestaţie. Dar în fine drumul fu săvîrşit.

Dintre zidariĭ, fierariĭ, tîmplariĭ, tinichigiĭ, etc., întrebuinţaţĭ la clădirea caselor, o parte rĕmaseră în sat, clădindu-şĭ şi eĭ case, pentru ca pe de o parte să corespundă necesităţilor ce aveaŭ să se maĭ ivéscă, iar pe de altă parte, se pótă scóte meseriaşĭ dintre ţăranĭ.

(Sfârşitul în No. viitor). **Const. Graur.**

UN VIS IMPLINIT

Dacă ne ațintim privirile asupra școleĭ rurale, apoĭ vom vedé că cu tótă parada de vorbe ce se face în acéstă cestiune, douĕ puncte rĕmân vecĭnic în picióre:

1) Necesitatea săténuluĭ de ajutorul copiilor sĕĭ, și

2) Greutatea dascăluluĭ de a lucrà deodată cu 5 clase.

Până acum, numaĭ o mică ușurare s'a adus învĕțătoruluĭ prin reducerea claselor la 3 divisiunĭ directe, încolo atât punctul I cât și al II, aŭ rĕmas ca un vis nerealisabil.

Acum câțĭ-và anĭ, un ziar, a publicat părerea subsemnatuluĭ în acéstă privință: învĕțămîntul să se facă alternativ, diminéța cu unele clase și după amiaḑă cu altele. Dar, acel articol a fost ca o piatră aruncată în baltă, căcĭ nimenĭ nu l'a luat în serios, nimenĭ nu l'a discutat și, ca culme, chiar mulțĭ din colegiĭ meĭ îmĭ spuneaŭ că e o «absurditate», ne fiind realisabil.

Mi-a fost însă dat, că în anul 1902 se vĕd cu multă bucurie realisarea acestuĭ «vis extraordinar» prin punerea în aplicare a **Nouluĭ Orariŭ pentru școlele rurale.**

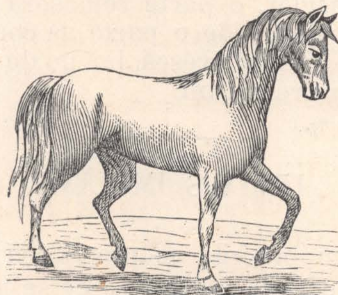
De acum înainte, drept va fi ca noĭ învĕțătoriĭ să fim trașĭ la respundere de resultatele dobândite în școla rurală, și tot drept va fi de a cere socotélă și săténuluĭ, când nu-șĭ va trimite copiiĭ la școlă.

De acum înainte învĕțătorul va sci **cât** și **cum** să lucreze, iar săténul nu va maĭ avé motiv de a contraveni relativ la obligativitatea învĕțămîntuluĭ primar. Că lucrurile vor urmà așà, se cunósce de pe acum, căcĭ numaĭ la auḍul acesteĭ mântuitóre veștĭ, și atât săteniĭ, cât și învĕțătoriĭ sunt maĭ mult decât satisfăcuțĭ și plinĭ de recunoscință către aceĭ, carĭ le doresc cu adevĕrat binele.

Onóre mareluĭ bărbat de stat, d-luĭ Ministru Haret!

In numele satelor recunoscĕtóre.

N. I. Gâdeiŭ.
Invĕțător-Tutova.

INGRIJIREA CAILOR

Strîngerea cu caiaua.

Se póte întâmpla ca după potcovit, calul să schiópete nu din pricină că a fost atins cu caiaua, ci pentru că-l *strînge caiaua.* In acest cas, caiaua fără să ajungă la viŭ, se găsesce însă cu totul în apropiere de el, apăsând asupra luĭ și provocând ast-fel durerea.

Și în strîngerea cu caiaua, potcovarul este maĭ în tot-deauna de vină, totușĭ copitele care aŭ cornul prea subțire, acele pline în talpă, rupte saŭ sparte, sufer maĭ des de acest rĕŭ.

Calul strîns cu caiaua, de obiceiŭ nu schiópătă decât a doua saŭ a treia ḍi, schiopătura fiind de

cele maĭ multe orĭ puţin pronunţată, animalul în mers abia amenințà.

Cercetând copita piciorului schiop, găsim că ea este óre-cum maĭ caldă. Daca după tragerea potcóveĭ saŭ chiar maĭ nainte de al despotcovì o încercăm cu cleştele, vedem că o anumită parte a eĭ este durerósă, parte care corespunde cu caiaua care a fost bătută prea aprópe de viŭ.

Strîngerea cu caiaua, nu rar se lecuesce numaĭ prin odihna animaluluĭ; cu tóte acestea, este bine, pentru a nu se iscà vre-o complicaţie, ca îndată ce pricepem că schiopătura se datoresce strîngereĭ cu caiaua, să despotcovim animalul la piciorul şubred, făcêndu-l a stà o ḑi două, de două orĭ pe ḑi, câte o jumĕtate de ceas cu copitele, într'o apă curgĕtóre saŭ lac din apropiere.

Oblojelele copiteĭ bolnave cu pămînt galben amestecat cu apă oţeţită saŭ încă cu flóre de fîn căldicică, sunt de asemenea folositóre.

Se vindecă uşor strîngerea cu caiaua, dar acest fapt nu trebue câtu-şĭ de puţin să ne lase nepăsătorĭ, căcĭ şi acest rĕŭ, mic în aparenţă, póte prin neîngrijire, ca orĭ-ce bólă de copită, să aducă animalul în neputinţă de a-şĭ face serviciŭ.

Irimia Popescu
Medic-veterinar.

Cultura pomilor fructiferĭ (1).

Inmulțirea pomilor.

Inmulţirea pomilor roditorĭ se face în maĭ multe felurĭ şi anume:

1) prin sĕmînţă *(saŭ înmulţire naturală);*

2) prin pueţĭ. . .
3) prin butaşĭ. .
4) prin marcotaj
5) prin altoire. .
} *saŭ înmulţire artificială.*

I. *Inmulţirea naturală saŭ prin sĕmînţă.* — Acest fel de nmulţire e cel maĭ bun şi sigur, de óre-ce pe lângă că putem prăsì orĭ-ce soiŭ de pomĭ, dar maĭ are avantagiul că

(1) Veḑĭ No. 49.

pomiĭ ast-fel prăsiţĭ se deprind încă de micĭ cu clima din localitatea unde dorimsă-ĭ avem.

Locul unde se séměnă pomiĭ, unde cresc şi staŭ până ajung a fi bunĭ de plantat la locul hotărât, se numesce *şcólă de pomĭ saŭ pepinieră.* Pepiniera se împarte la rîndul eĭ în treĭ parţĭ: *a)* Şcóla de seměnat, *b)* şcóla provisorie şi *c)* şcóla de altoit.

a) *Scóla de seměnat* se numesce o mică parte din pepinieră unde se face seměnarea pomilor. Posiţiunea şcóleĭ de seměnat trebue să fie înclinată în spre partea aceia din cotr'o bate sórele maĭ mult, adică în spre rěsărit orĭ miadă-di.

Pămîntul din şcóla de seměnat se sapă adînc şi bine, după care apoĭ, — dacă se simte nevoie, — se gunoesce cu gunoiŭ bine descompus. Bălegarul próspět nu e bun pentru gunoirea loculuĭ din şcóla de seměnat. Pămîntul ast-fel săpat, se împarte în micĭ tarlale, despărţite între ele prin potecĭ.

Adunatul seminţelor şi seměnarea lor. — Sěmînţa pentru seměnat se adună de cu tómnă, alegêndu-se pentru acest scop fructele cele maĭ frumóse şi maĭ bine cópte. Seminţele adunate se curăţ, spălându-se de partea cărnósă, apoĭ, după ce se usuc bine la un loc umbros, se pun spre păstrare—în timpul erneĭ — până primăvara când se séměnă. Păstrarea lor se face aşedêndu-le în săculeţe saŭ maĭ bine în nisce óle în care se pune maĭ întâiŭ un strat subţire de nisip orĭ cărbune pisat, apoĭ, urméză un strat de seminţe, şi aşà maĭ departe până ce se umple óla. Oalele ast-fel umplute, se acoper cu o lespede de piatră orĭ cărămidă saŭ scândurice găurită la mijloc, iar după acésta se pun într'o pivniţă saŭ se îngrop în pămînt spre a fi seminţele ferite de ger.

Seměnarea se face tómna şi primăvara ; în cas de se face tómna, întrebuinţăm seminţe adunate din tómna precedentă (adică de un an). Seminţele seměnate de cu tómnă, aŭ avantagiul de a încolţì maĭ repede în primăvară. Dacă tómna n'avem timp să seměnăm, atuncĭ amânăm seměnarea pentru primăvară. De regulă însă, *e mult maĭ bine ca seminţele tarĭ să se semene tómna.* Seměnatul se face pe rîndurĭ, deschidênd în acest scop — pe fie care tarla, şenţuleţe adîncĭ de la 3 — 5 cm. — după cum va fi sěmînţa de mare; iar între rîndurĭ se păstréză până la 25 cm. depărtare. După seměnare, acoperim seminţele cu pămînt pe care-l îndesăm cu o scândurice saŭ cu un tăvălug, iar în urmă acoperim pămîntul cu frunziş, plévă saŭ paie, pentru a ferì seminţele de gerul din timpul erneĭ. In primăvară, ridicăm acest strat de frunziş, iar dacă pămîntul de pe tarlale a prins cójă pe d'asupra, se sfărîmă acéstă cójă cu ajutorul uneĭ greble. După ce seminţele aŭ rěsărit, se plivesc rězoraşele de buruenĭ, pentru a nu împiedicà crescerea micilor plante, se prăşesc şi se udă de câte orĭ va fi de trebuinţă. Maĭ târdiŭ, când po-

mişoriĭ saŭ mărit cevà, se taie rămurelele de pe laturile trunchiurilor, pentru a uşurà crescerea acestora în înălţime.

b) *Şcóla provisorie* se numesce locul unde se plantéză pomişoriĭ după ce se scot din şcóla de semĕnat, ceea-ce are loc la un an după semĕnarea lor.

Pămîntul în şcóla provisorie se prepară săpându-l de cu tómnă, până la o adîncime de 40 cm. saŭ două adîncimĭ de casma (hârleţ). In timpul când săpăm pămîntul, îl curăţim de burueni, rĕdăcinĭ, pietre, etc.

Primăvara, când pămîntul s'a svîntat bine, se grebléză săpătura şi în urmă se împarte în tarlale despărţite între ele prin potecĭ (druméagurĭ). Odată tarlale aranjate, se deschid pe fie-care tarla, şenţuleţe în adîncime de 20 — 30 cm., şi depărtate între ele de la 40 până la 50 cm. Pentru ca şenţuleţele să fie în linie dréptă, ne servim de o sfóră care se întinde de-a lungul tarlaleĭ şi se prinde la ambele capete cu câte un ţăruş; după acésta, deschidem pe lângă sfóră şanţurile, prin ajutorul uneĭ săpăligĭ.

După ce am deschis şanţurile trebuincióse pe o tarla, începem a scóte pomişoriĭ din *şcóla de semĕnat,* pentru a-ĭ plantà în *şcóla provisorie.* Acéstă lucrare, adică scóterea şi plantarea pomilor, se face atuncĭ când seva saŭ mustul pomilor nu s'aŭ pus încă în mişcare. Pentru ca pomişoriĭ să pótă fi scoşĭ cu maĭ multă uşurinţă din şcóla de semĕnat, se urméză în felul următor: de-a lungul rînduluĭ de pomişorĭ — şi numaĭ pe o parte a rînduluĭ, — se sapă un şenţuleţ cu casmaua, în adîncime atât numaĭ cât rĕdăcinile pomişorilor sunt înfipte în pămînt; după ce s'a făcut acest şenţuleţ, trecem pe cea l'altă parte a rînduluĭ şi săpând în lungul sĕŭ, pe lângă pomişorĭ, aceştia se vor desprinde cu cea maĭ mare uşurinţă din pămînt, fără a li se vătămà câtuşĭ de puţin rĕdăcinile. Pomişoriĭ odată scoşĭ, li se reteză la fiecare în parte rĕdăcina cea principală (aceia care cresce în jos), observând ca fie-care din aceste rĕdăcinĭ să se scurteze maĭ mult ca de jumĕtatea lor. Ast-fel preparaţĭ, pomişoriĭ se sădesc pe şanţurile deschise în şcóla provisorie, aşeḑênd fie-care pomişor la distanţa de 40 — 50 cm. Rĕdăcinile pomişorilor se aşéḑă cu mâna, ast-fel ca să nu rĕmână întortochiate; în urmă se tórnă pămînt mărunt peste rĕdăcinĭ şi după ce s'aŭ acoperit atât cât trebue, se îndésă uşor pămîntul cu piciorul. La sădirea lor, avem grijă a nu-ĭ îngropà în pămînt maĭ adînc de cât atât cât aŭ fost maĭ nainte de a fi scoşĭ din şcóla de semĕnat. Ast-fel procedăm până complectăm tóte tarlalele din şcóla provisorie, iar în urmă retezăm fie-care pomişor în aşà fel, ca să nu rĕmână decât numaĭ câte douĭ ochĭ la fie-care trunchiuleţ.

Retezarea rĕdăcinilor are de scop a face ca să se înmulţéscă şi să se desvolte maĭ bine rădăcinile laterale, iar re-

tezarea trunchiluĭ se face în scopul de a da alt lăstar maĭ puternic.

Indată ce am terminat cu rĕsădirea pomilor, îĭ udăm pe toţĭ, ceea-ce trebue să se facă cât maĭ des, dacă timpul este secetos, căcĭ numaĭ aşà vom puté fi sigurĭ de prinderea lor.

In şcóla provisorie, pomiĭ staŭ timp de douĭ anĭ, după care apoĭ se scot şi se sădesc în şcóla de altoit. In timpul cât staŭ pomiĭ în şcóla provisorie, se prăşesc orĭ de câte orĭ va cere trebuinţa, se taie lăstariĭ carĭ ar cresce pe trunchiŭ saŭ la rĕdăcina trunchiuluĭ, iar în anul întâiŭ, cam pe la jumĕtátea luneĭ luĭ Iulie, se retéză puţin şi vîrfurile trunchiurilor, pentru a le înlesnì crescerea în grosime.

Ión E. Mihăescu.

Distribuirea proprietăţiĭ în România.

Inainte de legea rurală şi de secularisarea averilor mânăstirescĭ, numĕrul proprietarilor micĭ ruralĭ (vechiĭ moşnenĭ şi răzăşĭ), erà fórte restrâns în ţară, abia 197.426 capĭ de familie cu 1.642.882 hectare pămînt.

In puterea legiĭ rurale din 1864, toţĭ clăcaşiĭ fură împroprietăriţĭ în numĕr de 402.903 capĭ de familie, muncitorĭ de pămînt, pe o întindere de pămînt de 1.810.311 hectare, locurĭ de cultură, de casă şi pentru grădină.

Prin aplicarea articolelor 5 şi 6 din legea rurală, s'aŭ dat încă din 614 moşiĭ ale statuluĭ la 48.342 însurăţeĭ din tótă ţara 228.329 hectare.

In total, pe temeiul legiĭ din 1864 s'aŭ dat la 511.896 capĭ de familie 2.038.640 hect. pămînt (aci se cuprind şi 60.651 nevolnicĭ cu 12.087 hect. numaĭ locurĭ de casă şi de gădină).

Deosebit saŭ maĭ dat încă 8596 hectare la 835 şcolĭ rurale şi 109 bisericĭ.

In temeiul legilor din 1881 şi 1886 (până în 1889) s'aŭ vîndut în corp întreg la locuitorĭ 8812 hect. şi în loturĭ (parcele) la 4.984 capĭ de familie s'aŭ dat 23.069 hect. pămînt de hrană.

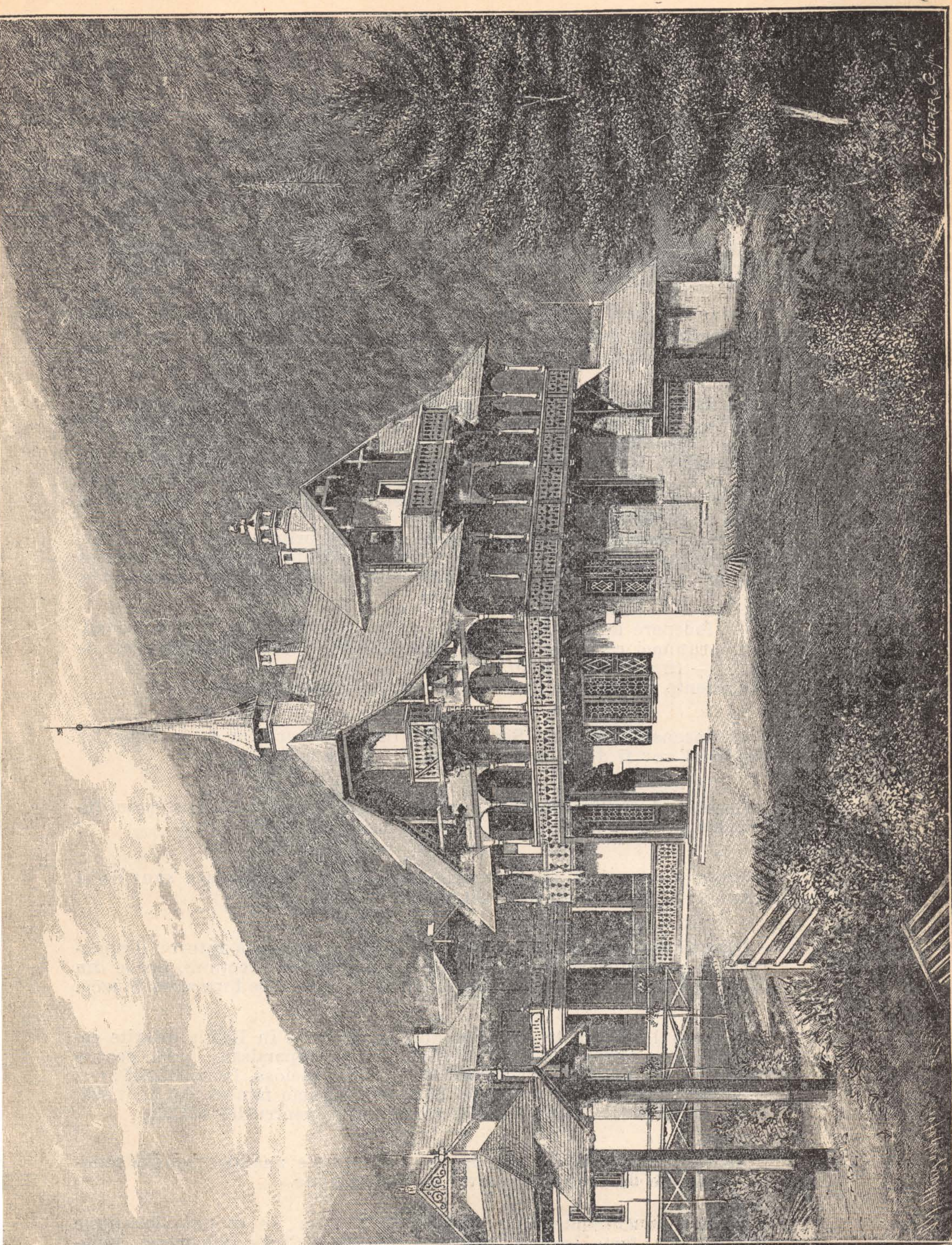
La acestea maĭ adăogăm 102.214 locuitorĭ, carĭ aŭ cumpĕrat lotuṛĭ de câte 5 hectare în puterea legiĭ din 1889—1901, împroprietărindu-se cu 511.070 hect. In temeiul acesteĭ legĭ s'aŭ vîndut încă 20.440 hect. în loturĭ de câte 10 — 25 hect.

In Dobrogea s'aŭ vîndut 485.098 hectare.

Totalul proprietăţiĭ ţărănescĭ este de 4.729.957 hect., din carĭ 4.408.337 hect. teren cultivabil şi 321.560 hect. pădurĭ.

De aci resultă, că se găsesc în România: 679.079 proprietarĭ ruralĭ, posedând până la 5 hect. şi 193.160 proprietarĭ ruralĭ, posedând de la 5 — 10 hect. Total 872.248, care ne arată mĕsura împărţiriĭ proprietăţiĭ micĭ. Deosebit de acésta maĭ găsim: 37.638 proprietarĭ carĭ posed de la 10 — 50 hectare şi 8.096 de la 50 hect. în sus.

X.

Vila Costinescu (Sinaia).

Informaţiunĭ.

De la 8 Septemvrie s'a deschis tîrgul de tómnă al Moşilor. Tîrgul va durà până la 1 Octomvrie.

Pe lângă obicĭnuita exposiţie industrială va fi la acest tîrg şi o exposiţiune de vite.

* * *

La 15 Septemvrie se va ţine la Brăila concurs de «Oină» pentru un mare premiŭ, între echipele din Bucurescĭ, Iaşĭ şi Brăila.

* * *

La 1 Noemvrie se va întrunì consiliul general al instrucţiuneĭ, secţia învěţămîntuluĭ primar, spre a se ocupà cu modificările programelor de studiĭ ale şcólelor primare urbane şi rurale.

* * *

La 22 Octomvrie se va ţine concurs la institutul geografic al armateĭ, pentru admiterea de elevĭ în şcóla specială de cartografie şi gravură de pe lângă acest institut.

Candidaţiĭ trebue să fie românĭ saŭ naturalisaţĭ; în vîrstă de 14 — 17 anĭ; să fi absolvit cel puţin două clase de liceŭ saŭ de şcólă de meseriĭ.

Cererile se adreséză direcţiuneĭ instituluĭ geografic, cel maĭ târziŭ până la 12 Octomvrie.

Durata cursurilor este de doĭ anĭ; eleviĭ se primesc externĭ. La terminarea cu succes a şcóleĭ, eĭ vor servì institutuluĭ timp de 5 anĭ, ca stagiarĭ, cu solda proporţională talentuluĭ lor şi serviciilor ce pot aduce.

* * *

Cu începere de la 1 Septemvrie, orele de serviciŭ în biurourile administraţiuneĭ centrale a regieĭ monopolurilor Statuluĭ aŭ fost fixate de la 8½ — 12 a. m. şi 3 — 6½ d. a.

Audienţe se primesc în tóte ḑilele de lucru de la orele 11 — 12.

* * *

Cu începere de la 10 Septemvrie, orele de serviciŭ de la Primăria Capitaleĭ vor fi de la orele 9—12 a. m., şi de la 3—6 p. m.

* * *

Orele de lucru în biurourile administraţieĭ centrale a ministeruluĭ lucrărilor publice, vor fi de la 9 — 12 a. m. şi de la 3 — 6 d. a.

* * *

Orele de serviciŭ în biurourile ministeruluĭ de finance sunt de la 8,30 — 12 a. m. şi de la 3 — 6,30. p. m.

* * *

Direcţiunea generală a închisorilor a dat o circulară tuturor directorilor de penitenciare invitându-ĭ să trimétă aceleĭ direcţiunĭ, probe din tóte obiectele ce se lucréză în penitenciare, spre a se forma un muzeŭ.

* * *

In cursul anuluĭ trecut, România a exportat în Belgia diferite cereale pentru suma de leĭ 172.877.176, ast-fel repartisate: grâŭ, pentru 61.523.673 leĭ; porumb, leĭ 58.666.544 ; seminţe oleióse, leĭ 15.348.828 ; orz şi malţ, leĭ 13.309.905 ; secară leĭ 8.095.863; legume făinóse, leĭ 7.261.895; ověz, leĭ 5.727.241; meiŭ, leĭ 1.869.859 şi tărîţe pentru leĭ 471.068.

* * *

In «Monitorul Oficial» aŭ apărut programele analitice pentru seminariĭ, votate de consiliul general de instrucţiune.

* * *

In ḑiua de 23 Septemvrie 1902, orele 3 p. m., se va ţine licitaţiune publică cu oferte închise la Eforia Spitalelor Civile, Bucurescĭ, Bule-

vardul Elisabeta, în comptul d-luĭ Theodor Florescu, domiciliat în Pitescĭ, str. Sf. Vinerĭ 91, pentru arendarea restuluĭ perioduluĭ 23 Aprilie 1902—23 Aprilie 1912, a moşieĭ Vatra schituluĭ Cornet din judeţul Argeş; iar în casul când nu se vor presintà concurenţĭ cu oferte închise, se va ţine licitaţiune publică orală în ḑiua de 24 Septemvrie 1902, orele 3 p. m. Domniĭ concurenţĭ vor trebuì să depună garanţie provisorie leĭ 800.

* * *

In ḑiua de 25 Septemvrie 1902, orele 3 p. m., se va ţine licitaţiune publică orală tot la Eforie pentru închirierea pe timp de 3 anĭ, a următórelor imobile:

Din Bucurescĭ. — Clădirea de pe Bulevardul Elisabeta.

1. Prăvălia No. 4, cu începere de la 26 Octomvrie 1902, garanţie provisorie leĭ 900.
2. Prăvălia No. 5, cu începere de la 26 Octomvrie 1902, garanţie provisorie leĭ 700.

Casa V. T. Dancovicĭ, str. Sf. Vinerĭ No. 2.

3. Apartamentul No. 2 (la No. 2 bis), cu începere de la 26 Octomvrie 1902, garanţie provisorie leĭ 250.
4. Prăvălia No. 2 (Calea Moşilor No. 48), cu începere de la 26 Octomvrie 1902, garanţie provisorie leĭ 500.

Condiţiunile speciale precum şi orĭ-ce alte informaţiunĭ se pot luà la serviciul Bunurilor Eforieĭ, în ḑilele şi orele de lucru.

* * *

In ḑiua de 27 Septemvrie 1902, orele 3 p. m. se va ţtne la Eforie licitaţie publică orală, pentru vînḑarea spre exploatare a următórelor porţiunĭ de pădure:

Judeţul Prahova.

1. 537 braḑĭ din pădurea Măneciurile, Valea Buştureilor, comuna Măneciu-Ungurenĭ, exploatabilĭ în 2 anĭ, garanţie provisorie leĭ 1.500.
2. 5 parchete din pădurea Măneciurile, Valea Teleajenuluĭ, cuprinse între Valea Orăţiilor, plaiul Orăţiĭ şi restul parchetelor, garanţie provisorie leĭ 600.
3. 7 parchete din pădurea Pleşuva Mică, partea cuprinsă între Valea Măgaruluĭ şi plaiul cu acelaş nume, garanţie provisorie leĭ 1.000.
4. 6 parchete din pădurea Petricica, garanţie provisorie leĭ 1.100.

Judeţul Romanaţĭ

5. 17.527 arborĭ din pădurea Cârloganĭ, com. Cârloganĭ, exploatabilĭ într'un an, garanţie provisorie leĭ 400.

Judeţul Argeş.

6. 513 arborĭ frasinĭ, pădurea Tóca Grebla Groşĭ, comuna Dăngescĭ, exploatabilĭ într'un an, garanţie provisorie leĭ 800.
7. 852 braḑĭ căḑuţĭ din vijelie din Muntele Oticu, proprietatea Albescĭ, extragerea până la 1 Iulie 1903, garanţie provisorie leĭ 280.

Judeţul Vlaşca.

8. 5 parchete din pădurea Bădeniĭ Zădăriciu, garanţie prov. leĭ 1.800

Condiţiunile generale pentru exploatarea acestor arborĭ sunt cele publicate în «Monitorul Oficial» No. 174 din 1901, iar cele speciale, precum şi orĭ-ce alte informaţiunĭ se pot luà la serviciul Bunurilor Eforieĭ, în ḑilele şi orele de lucru.

Licitaţiunea se va ţine conform art. 68—79 din legea comptabilităţeĭ publice.

* * *

La 26 Noemvrie 1902, orele 2 p. m., se va ţiue concurs la Eforie pentru 6 posturĭ de internĭ în farmacie, pe un stagiŭ de 3 anĭ.

Programul şi condiţiunile de admisibilitate sunt publicate în «Monitorul Oficial» No. 277 de la 15 Martie 1897.

Registrul de înscrierea candidaţilor se află deschis în Cancelaria Eforieĭ, în orĭ-ce ḑi şi oră de lucru şi se va închide în ḑiua de 15 Noemvrie, orele 6 p. m.

Societăţĭ economice la sate.

In comuna Cristescĭ, din judeţul Sucéva, cu începerea anuluĭ 1901, s'a format o societate Economică, cu numele de: «Dragoş Vodă» prin stăruinţa şi iniţiativa Pr. Th. Petiénu şi G. Vierme, dirigintele şcóleĭ.

Societatea s'a format cu un capital de 300 leĭ, şi cu un numĕr de 13 membriĭ. In present societatea numĕră peste 130 membriĭ, cu un capital de peste 7.000 leĭ. Reşedinţa şi operaţiunile societăţiĭ se fac la şcólă. Inprumuturĭ se fac cu 12% pentru societarĭ şi cu 15% pentru particularĭ. In primul an interesele, după scăderea cheltuelelor, a fost de 10%. Societatea are în vedere împrumuturĭ făcute sătenilor din carĭ eĭ să profite efectiv.

Consiliul de Administraţiune e compus din:

Preşedinte, G. Vierme, Casier, Pr. Th. Petiénu, Secretară, d-na Maria A. Ivan, Vice-preşedinte, G. Mihăilescu şi Membriĭ, C. Timoftescu, perceptor fiscal, C. Ţintilă, primar şi V. Manoliu, comerciant.

MM. LL. Regele şi Regina Românieĭ şi A. S. Principele de Galles, actualul rege al Anglieĭ, pe Piatra Arsă, în anul 1888.

Bibliografiĭ.

D-l Z. C. Arbure a pus sub tipar o broşură intitulată *Stârpirea insectelor vĕtămătóre.*

Dăm maĭ jos precuvîntarea autoruluĭ din acéstă broşură:

«Crescerea bună saŭ rea a tuturor plantelor sămănate saŭ sădite de agricultorĭ, grădinarĭ şi pomicultorĭ, recolta bună saŭ rea, atârnă de înrîurirea a treĭ factorĭ şi anume: de timp, de pămînt şi de diferiţiĭ duşmanĭ aĭ acestor plante, şi între aceştĭ diferiţĭ duşmanĭ *insectele* ocupă întâiul loc.

Orĭ-ce recoltă, pe care o culege plugarul saŭ grădinarul de pe ogorul saŭ grădina sa, depinde direct de acţiunea acestor treĭ factorĭ, şi de aceea dacă omul a sciut să se lupte în contra rĕuluĭ, ce pot aduce eĭ, va avé tot deauna resultate satisfăcĕtóre. Din nenorocire acésta tocmaĭ se scapă din vedere de majoritatea gospodarilor agricolĭ.

In ceea-ce privesce timpul, apoĭ înrîurirea sa nu se maĭ discută de nimenĭ, căcĭ cu toţiĭ scim cât de mare influenţă are asupra crescerii plantelor, fie acésta un fir de iarbă, fie un stejar saŭ pom, gerul, zăpada, ploile saŭ seceta.

Tot aprópe ast-fel e şi cu ţarina. Agricultorul saŭ grădinarul e convins cum că pe un pămînt bun totul cresce, pe când pe un pămînt sterp nu cresc nicĭ buruenĭ.

Experienţa şi cercetările ómenilor de sciinţă aŭ dovedit că mare este legătura între plantă şi pămîntul, pe care ea cresce.

Nu tot ast-fel este însă cu al treilea factor adecă, cu *insectele;* înrîurirea lor asupra cuantumuluĭ recolteĭ este cunoscută numaĭ uneĭ minorităţĭ din agricultoriĭ noştri.

D'abià în timpurile din urmă începe a se deşteptă consciinţa în mulţime în acéstă privinţă, şi acest eveniment îmbucurător se datoresce, unor fapte prea bătătóre la ochĭ şi carĭ aŭ avut de efect a convinge mulţimea că mare e rĕul ce aduc une orĭ insectele, plantelor cultivate de ómenĭ.

Cine óre nu-şĭ aduce aminte despre *lăcuste?* Cine, în timpurile recente n'a audit despre *filoxera,* care a distrus peste un milion de hectare de viĭ în Franţa ca şi la noĭ?!

Numaĭ în dările de sémă a ministeruluĭ de agricultură din America de Nord putem cetì, că rĕul adus anual gospodărieĭ agricole p'acolo de insecte se urcă la suma colosală de 300.000.000 dolarĭ (un dolar 5 leĭ).

In Franţa, anume în departamentul Alpilor maritimĭ (Niza), pe unde în locul viilor, distruse de filoxeră, se cultivă măslinul, la 1880 nu s'a făcut nicĭ o măslină din causa uneĭ micuţe musculiţe, care a vătămat rodul, şi ómeniĭ aŭ pierdut în acest an 12.000.000 francĭ venit.

In curgere de dece anĭ, de la 1880—1890, în Basarabia, un *vierme* pe care-l descrim maĭ la vale, a distrus tóte plantaţiunile de tutun; acest vierme s'a încuĭbat ast-fel acolo, în cât plantatoriĭ s'aŭ vĕdut siliţĭ a părăsì cultura tutunuluĭ, iar în jud. Orheiŭ de la 600 hectare, cultura tutunuluĭ s'a micşorat până la 8 hectare. Acéstă întîmplare a sărăcit întréga popolaţiune a douĕ judeţe.

In teză generală putem dice, că acolo unde agricultura şi pomicultura se află încă pe o tréptă rudimentară de desvoltare,

unde sciinţa agricolă se mărginesce cu deducţiunĭ culese din cercetărĭ superficiale şi din rutină, fără a se îmbogăţi mereŭ cu studiul natureĭ, *acolo majoritatea insectelor vătămătóre rĕmâne nebăgătóre de sémă.*

Acésta, firesce, se datoresce faptuluĭ, că vătămarea ce adue plantelor cultivate insectele, se pune pe comptul timpuluĭ, vîntuluĭ, maneĭ, roueĭ saŭ a uneĭ ceţe, căcĭ insecta care vatămă e fórte mică şi nu se bagă în sémă.

E greŭ de a nu băgà de sémă un nor de lăcuste, carĭ întunecă sórele, saŭ pe omida care despóie frunzişul de pe pomĭ, dar e lesne a nu observà nisce viermĭ micĭ ce rod rădăcina firurilor de grâŭ etc.

Ast-fel se întîmplă într'o ţară, unde agricultura şi pomicultura sunt încă pe o tréptă rudimentară a desvoltăriĭ sale.

Când însă, din causa maĭ multor împrejurărĭ, preţul de cultură a ogoruluĭ saŭ a grădineĭ cu pomĭ se ridică, şi cestiunea privitóre la ridicarea cuantumuluĭ recolteĭ devine o cestiune de viéţă saŭ de mórte, atuncĭ gospodarul începe *a supraveghià cu mare atenţiune crescerea bucatelor* saŭ modul cum légă pomiĭ fructiferĭ; atuncĭ, numaĭ atuncĭ apare înaintea ochilor sĕĭ, în tótă a sa goliciune, *cestiunea privitóre la insectele vătămătóre agricultureĭ şi pomicultureĭ.*

Şi imediat atuncĭ vedem cum din tóte părţile curg plângerile despre apariţiunea unor insecte vătămătóre, carĭ aŭ apărut aşà din senin.

Eĭ bine, aceste insecte de sigur c'aŭ existat de mult în ţară, rĕul, ce aduceaŭ ele asemenea a existat prin urmare, şi numaĭ unele din aceste insecte aŭ apărut în timpurile maĭ recente.

In teză generală însă, ceĭ ce se plâng n'aŭ dreptate. Rĕul descoperit de eĭ nu e noŭ, ci s'a băgat de sémă târḑiŭ.

Acésta am avut de ḑis, drept prefaţă la cele ce urméză.

N'am, de loc, pretenţiune de a crede c'am făcut un tractat privitor la insectele vătămătóre. Doresc un singur lucru, a deschide calea spre studiarea acesteĭ cestiunĭ, de ómeniĭ competinţĭ, ajutaţĭ de toţĭ ceĭ, fără ajutorul cărora o ast-fel de cestiune nu se póte studià cu folos.

Preotul de sat, profesorul, primarul, dacă-ĭ cult, moşierul, iată cine trebue să ajute pe ceĭ cu carte în acéstă privinţă.»

* * *

A apărut: Material pentru serbărĭ şcolare şi seḑĕtorĭ sătescĭ de Toma Dicescu, prof. şc. Normală din C.-Lung. Preţul 1 leŭ.

DE LA SATE

Dare de sémă a conferinţelor cerculuĭ cultural-religios-moral şi naţional pe anul 1902, cu reşedinţa în comuna Bistreţul.

Prima întrunire, a avut loc în parochia Bistreţul, unde e şi centrul cerculuĭ pe ḑiua de 9 Iunie 1902. A vorbit preotul Marin Urḑicénu, parochul din localitate, arătând scopul întruniriĭ, care e întărirea sentimentuluĭ religios, care a început a decădeà în poporul nostru. Şi sfîrşind, îndémnă pe parochienĭ a se

interesà de mersul societăţiĭ economice, înfiinţată nu de mult în acéstă localitate, arătând că ea e folositóre, atât pentru săracĭ, cât şi pentru bogaţĭ.

Al doilea, iea cuvîntul Preotul Ştefan I. Băileşténu, din parochia Negoiŭ, care vorbesce în acelaş sens. Domniĭ învĕţătorĭ din localitate, aŭ făcut podóba ceremonieĭ religióse din acéstă ḑi, cu deosebire d-l Dimitrie Danubianu, care a dirigeat corul, compus din eleviĭ şcóleĭ, până la câmp, unde s'a oficiat sfinţirea apeĭ, cu cetirea rugăciunilor pentru semĕnăturĭ de către preoţiĭ cerculuĭ.

A doua întrunire, a avut loc, în parochia Negoiu, unde a luat cuvîntul preotul Marin Bravicianu, din parochia Urzica-Mare, care îndémnă pe creştinĭ, a urmà regulat la biserică şi biciuesce grozav rĕul şi păgânescul obiceiŭ de a insultà lucrurile sfinte.

Al doilea iea cuvîntul preotul Petre Petrescu, din parochia Coveiu, care arată însemnătatea sĕrbătoriĭ Duminiciĭ, cum se serbà ea în vechime de către creştinĭ, iar acum biserica e gólă, de óre-ce creştiniĭ de aḑĭ, staŭ numaĭ în cârciumĭ, ruinându-şĭ sănătatea şi punga.

După aceea preoţiĭ, atât la prima cât şi la a doua conferinţă, s'aŭ retras la casele preoţilor respectivĭ pentru a luà dejunul, şi în urma discuţiuniĭ ce aŭ avut, aŭ hotărît ca viitórea conferinţă să aibă loc în comuna Cîrna.

Un membru.

Mulţumirĭ.

D-l Ion P. Dumitrescu, proprietarul moşieĭ din com. Bercenĭ-Dobrenĭ, plasa Sabar, cu ocasiunea distribuiriĭ premiilor, a oferit 24 pălăriĭ la băeţĭ şi materie de rochiĭ la fete. Sub-semnatul, în numele părinţilor cât şi al elevilor, aduc viile mele mulţumirĭ.

Th. Mihăilescu
Dirigintă.

* * *

D-l I. Nicolescu, fotograf, Bucurescĭ, a bine-voit a donà pentru biblioteca şcóleĭ din acéstă comună 35 numere din revista Albina, anul V; de asemenea d-l Nicolae I. Ghinescu, învĕţător Jugur-Muscel şi I. Totan, Drăgutescĭ-Argeş, câte un exemplar din scrierile d-lor.

Ca recunoscinţă, în numele sătenilor din acéstă comună, le aduc viile mele mulţumirĭ.

G. Florescu
Dir. şcóleĭ, Vălsănescĭ-Argeş.

* * *

Sub-semnatul, învĕţător diriginte, al şcóleĭ din comuna Măgura, jud. Buzĕŭ, exprim sentimentele de adîncă recunoscinţă d-luĭ C. C. Iarca, prefectul judeţuluĭ, pentru dragostea ce a avut şi are, oferind aceste şcóle cărţĭ, condee, creióne, bricege şi călimărĭ, în valóre de 20 leĭ şi 50 banĭ, carĭ s'aŭ distribuit ca premiĭ elevilor distinşĭ din acéstă şcólă, asemenea şi d-luĭ Dr. D. C. Macoveĭ, medic la spitalul Nifon, oferind un filtru pentru apă şi una maşină pentru tuns.

Diriginte, **D. Georgescu.**

APELURI

Sub-semnatul, învĕţător al şcólei din comuna Bodescĭ, cătunul Scânteia judeţul Vasluĭ, solicit bine-voitorul concurs, al tutulor ómenilor de bine, pentru a contribuì la înfiinţarea uneĭ bibliotecĭ populare în acéstă comună aşà că şi ţăranul român să se pótă luminà şi'n afară de şcólă; avênd cărţĭ de cetit la îndemână pe timpul de érnă şi sĕrbătorĭ, ferindu-l prin acésta de la multe patimĭ, dăunătóre luĭ, familieĭ şi societăţiĭ.

Neculaĭ Vuza.

* * *

Adresăm o fierbinte rugăciune către înalţiĭ mitropoliţĭ, episcopĭ, arhiereĭ, domniĭ profesorĭ, institutorĭ, învĕţătorĭ şi toţĭ ortodocşiĭ creşcinĭ, şi îĭ rugăm de a ne ajutà cu ce'ĭ-và làsa inima la facerea Bisericeĭ din com. Gura-Aninóseĭ, cătunul Rătescĭ, plasa Pîrscov, judeţul Buzĕŭ.

Adresa: Epitropia Bisericeĭ din comuna Gura-Aninóseĭ, Rătescĭ jud. Buzĕŭ.

Membriĭ, **Preotul Ión Nuţu.**
Epitropĭ, **I. Rădulescu.**

La 30 Septemvrie a. c., se închee anul al V-lea al revisteĭ. Rugăm pe onor. noştri abonaţĭ carĭ sunt încă neachitaţĭ să trimétă micul cost al abonamentuluĭ. Tuturor acelor ce nu-şĭ vor achità abonamentul până la 30 Septemvrie, li se va suprimà trimeterea revisteĭ pe anul al VI-lea

No. 1 din anul al VI-lea purtând data 6 Octomvrie 1902, se va expedià tuturor abonaţilor plătiţĭ, carĭ nu ne vor încunosciinţa că nu maĭ voesc a continuà abonamentul.

De óre-ce noĭ facem expediţia revisteĭ prin abonament poştal, plătind francarea pe *treĭ lunĭ* înainte, rugăm pe aceĭ ce n'ar maĭ dorì să continue abonamentul, să ne încunosciinţeze printr'o simplă carte poştală, cel mult până la 25 Septemvrie, pentru a nu ne forţa să plătim zadarnic francarea.

Orĭ-ce cerere de abonament, trebue să fie însoţită de cost, alt-fel nu se satisface.

ADMINISTRAŢIA.

TEATRU SATESC

PĚCATELE LUI GÂNJU

(piesă în treĭ tablourĭ)

de N. RĂDULESCU-NIGER

PERSÓNELE.

Gânju, cămătar.
Flórea, fiica-sa
Manea } datornicĭ
Tase }
Ión, alesul Flóreĭ
Joiţa, sora luĭ.
Dan.

TABLOUL I.

In fund, spre drépta, faţada uneĭ case, urîtă la înfăţişare, jósă, cu ferestre micĭ, cu ochiurile în parte lipite cu hârtie. Prispa în rea stare. Curtea, gólă. O ciótă grósă, înecată de bălăriĭ, în stînga, în faţă, aprópe de gardul uneĭ alte curţĭ în care se věd copacĭ.

SCENA I.

Gânju (nalt, subţiratec, spânatec şi cu nasul mare, murdar îmbrăcat şi cu multe cârpiturĭ), apoĭ *Flórea.*

Gânju (uĭtându-se la cer). Sórele-ĭ sus şi blestemaţiĭ, nicĭ gând să vie... Apoĭ să le maĭ daĭ... (tuşind uscat). Ba sě ĭ laşĭ să crape! Şi-am sě-ĭ las de-acu... e-heĭ!.. ba încă cum!..

Flórea (ese din casă, curăţel îmbrăcată, dar sărăcăcios). Eŭ mě duc, taĭcă...

Gânju (měsurând-o cu ochiĭ de-aprópe). Eaca, da ce mi te-aĭ împopoţonat ca o mirésă!

Flórea. (cu blândeţe). Bine, taĭcă, nu-ĭ adĭ sfânta duminică?

Gânju. Di ca tóte dilele... Dacă-ţĭ aninĭ unde-va fota, aşà-'ĭ c'o să se rupă măcar că ĭ duminică?..

Flórea (rîdênd) Dómne taĭcă, cum grăescĭ dumnéta, maĭ ar veni să nu puiŭ nicĭ odată pe mine ce-và maĭ bunicel...

Gânju. Dacă n'aĭ pune aĭ păstrà şi dac'aĭ păstrà aĭ face economie... (měsurând-o iar). Uĭte, ba încă te-aĭ şi încălţat... Adecă nu puteaĭ să te ducĭ cu piciórele góle cum a lăsat Dumnedeŭ? Cum umblu şi eŭ, de alt-fel...

Flórea. De, taĭcă... duminica?

Gânju. Iar cu Duminica! Le-ĭ rupe tu... să vedem cine 'ţi-a maĭ face!..

Flórea. Cine! Tătuca!

Gânju. Da, că-s bogat de-mĭ věd ochiĭ numaĭ parale pe tóte cărările...

Flórea (zîmbind). Las' c'aşà dicĭ dumnéta...

Gânju (necăjit). Cum aşà dic eŭ? Ce? orĭ mě-ĭ fi socotind că am şi că ascund? (cată la ea cu bănuélă).

Flórea (cu ochiĭ în jos). Şciŭ eŭ?

Gânju. Să nu care cum-và să... (se opresce). Haĭ, cară-te de-acasă!

Flórea. Nu mergĭ cu mine la biserică?
Gânju. Las'că se închină el popa şi fără mine!
Flórea. (îşĭ face cruce). Dómne iartă-mě, cum grăescĭ de biserică şi de părintele?
Gânju. Haĭ, pieĭ!
Flórea. Eaca, pier. (înaintéză spre drépta).
Gânju. Flóreo... Ia fă-te 'ncóce...
Flórea (oprindu-se). Ce-ĭ, tătucă?
Gânju. Aĭ, s'aprinḑĭ lumînare?
Flórea. Am, feresce.
Gânju. (venind repede la ea). Da de unde aĭ? Cine ţi-a dat parale?
Flórea. Eaca am... Ba încă şi pentru liturghie...
Gânju. (tuşind). Ce? orĭ nu eştĭ în minţĭ? Să daĭ tu douĕḑecĭ de banĭ degéba?
Flórea. Iartă-mě, tătucă... numaĭ de géba nu s... Şi apoĭ nu daŭ de la dumnéta... că mare meşter ar fi cine ţi-ar puté scóte o lescae...
Gânju. (bătând din picior). Atuncĭ de unde aĭ?
Flórea. Eĭ, dómne! da ce? eŭ nu muncesc? Cu ce-mĭ fac adecă, ce bruma îmĭ fac şi eŭ? Pe urmă, ce? nu-ţĭ daŭ şi dumitale o parte?
Gânju. O parte... Hm!.. (tuşesce). Acù vĕd eŭ, vita de mine, că mĕ înşelĭ, că furĭ de la mine...
Flórea. Fur eŭ? Taĭcă!..
Gânju. Iţĭ oprescĭ maĭ mult, va să ḑică, furĭ... Am să spuiŭ la Curte să-mĭ dea mie de-acu, în mână, paralele tale... Că aşà le iaŭ şi pentru munca luĭ Călin...
Flórea. Veḑĭ că frate-meŭ îĭ maĭ mic... de aceea... Mie să-mĭ daĭ bună pace, taĭcă!
Gânju (tuşind). Nu vreĭ, haĭ? Atuncĭ să sciĭ că nu maĭ aduc făină în casă, că nu maĭ aduc legumă... Nimica, auḑĭ tu? nimica!
Flórea. D'apoĭ că şi acuma, taĭcă, te prăpădescĭ aducênd...
Gânju (tuşind). Aşà-haĭ? Bine, lasă!..

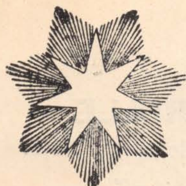
SCENA II.

Flórea, Gânju, Manea, Tase.

Manea. Bună diminéţa, bade Gânjule...
Gânju. Bună. Socotiam că v'aţĭ făcut a uĭtà...
Tase. Nu uĭtăm noĭ, bade Gânjule... nu-ţĭ face spaĭmă, ca vita cu nărav, de o umbră...
Manea. (încet, Flóreĭ). Zamfira-ĭ cât colea, pe lângă pórtă... ci-că te ducĭ şi dumnéta la biserică?..
Flórea. Tocmaĭ că mĕ duceam...
Gânju. Numaĭ tâlhariĭ îşĭ spun la ureche ce li-ĭ de spus...
Manea. Ba eŭ sciam că, în gura mare, numaĭ lipsiţiĭ... să-ĭ audă tot satul.
Flórea. Bună pace dumnévóstră... (iese).

(Va urma).

STEAUA

Societatea *Steaua* are de scop a lucrà pentru întinderea învĕţăturei în popor, prin tipărirea şi rĕspândirea de scrierĭ şi publicaţiĭ morale, patriotice şi de folos practic, şi pentru împiedecarea, prin tóte mijlócele legiuite, a rĕspândireĭ de scrierĭ şi publicaţiĭ imorale, saŭ cu tendinţe contrariĭ statuluĭ şi ideiĭ naţionale române.

Cotisaţia este de cel puţin *doĭ leĭ* pe an, iar pentru învĕţătorĭ, preoţĭ ruralĭ şi sătenĭ, de cel puţin *un leŭ* pe an. Fie-care membru este îndatorat ca, în cel d'întâiŭ an după primirea sa, să facă a se primì în Societate cel puţin alţĭ doĭ membri noĭ.

Cererile de înscriere, însoţite de cotisaţia pe un an, se pot adresa d-luĭ *Petru Gârbovicénu,* strada Sf. Ecaterina, Bucurescĭ.

Comitetul. *Preşedinte,* **Ioan Kainderu,** *membru al Academieĭ Române.—Vice-preşedinte,* **Sava Şomănescu,** *mare proprietar, fost senator.—Admnistrator şi casier delegat,* **Petru Gârboviceanu,** *Administrator al Caseĭ Sf. Bisericĭ Autocefale Ortodoxe Române, director al Şc. Normale a Societăţiĭ pentru învĕţătura poporuluĭ român; — Secretar,* **Const. Banu,** *profesor secundar şi inspector şcolar—Membriĭ,* **Spiru C. Haret,** *Ministru, profesor Univers.;* **I. Dimitrescu Procop.,** *senator şi Primar al Capitaleĭ;* **M. Vădescù,** *deputat, profesor universitar;* **Cristu S. Negoescu,** *profesor secundar;* **Dim. Cecropid,** *institutor, preşedinte al Societăţiĭ corpuluĭ didactic primar. — Censorĭ,* **Const. Alimăneşteanu,** *inginer de mine; Preotul econom* **Const. Ionescu,** *profesor secundar;* **Const. Alexandrescu,** *revisor şcolar*

Membriĭ înscrişĭ şi cotisaţiunĭ plătite (Urmare).

Dumbravă S. (Tulnier), 1 leŭ; Dimitriu N. (Fanar), 1 leŭ; Dobrénu G. (Vultur), 1 leŭ; Popescu I. (Gogescĭ), 1 leŭ; Ionescu G. (Sascut), 1 leŭ; Ghindar Agripina (Tifescĭ), 1 leŭ; Negru C. (Scurta), 1 leŭ; Vasiliu I. (Vultur), 1 leŭ; Furtunescu M. (Balotescĭ), 1 leŭ; Apostol Ana (Mărăşescĭ), 1 leŭ; Iftimescu Flórea (Vidra), 1 leŭ; Novac I. (Anghelescĭ), 1 leŭ; Tomescu S. (Ciuslea), 1 leŭ; Grigore Ión (Urichescĭ), 1 leŭ; Taşcă G. (Străiniĭ-de-jos), 1 leŭ; Munténu Elvira (Paltinĭ), 1 leŭ; Alboténu D. (Măstacănĭ), 1 leŭ; Dima Alexandru (Cuca), 1 leŭ; Decusară C. (Cudalbĭ), 1 leŭ; Dimitriu C. Tasia (Drăguşenĭ), 1 leŭ; Nedelcu N. (Galaţĭ), 2 leĭ; Pralea I. (Galaţĭ), 2 leĭ; Liga Constantin (Siviţa), 1 leŭ; Petrescu E. (Pechea), 1 leŭ; Dobrénu M. (Cudalbĭ), 1 leŭ; Macoveĭ O. (Măstacănĭ), 1 leŭ; Tudor Mih. (Rogojenĭ), 1 leŭ; Coşniţă D. St. (Ontcanĭ), 1 leŭ; Munténu I. 1 leŭ; Iorgu A. (Bălenĭ), 1 leŭ; Salviŭ P. G. (Smulţĭ), 1 leŭ; Naulénu E. (Galaţĭ), 2 leĭ; Istrate Justina (Galaţĭ), 2 leĭ; Sascu N. (Galaţĭ), 2 leĭ; Magheru V. (Filescĭ), 1 leŭ; Frăţilă A. (Galaţĭ), 6 leĭ; Borca Gabriel (Galaţĭ), 3 leĭ; Longinescu G. N. (Galaţĭ), 6 leĭ; Ştefănescu St. (Galaţĭ), 2 leĭ; Ciocianu N. D. (Galaţĭ 2 leĭ; Circo Elisa (Galaţĭ), 3 leĭ; Pacioianu Elisa (Galaţĭ), 2 leĭ; Angelescu G. (Galaţĭ), 2 leĭ; Pastia M. (Galaţĭ), 3 leĭ; Carapetru P. (Galaţĭ), 2 leĭ; Istrate S (Galaţĭ), 3 leĭ; Stan sc. Alex. (Bâra), 1 leŭ; Grama Ión (Bucureşcĭ), 2 leĭ; Crivĕtz Th. (Bucurescĭ), 2 leĭ; Herma D. D. (Bucurescĭ), 3 leĭ; Stănescu Em. G (Bucurescĭ), 2 leĭ; Teodorescu C. (Bucurescĭ), 2 leĭ; Constantinescu M. Cleopatra (Bucurescĭ), 2 leĭ; Lehliŭ Lucreţia (Bucurescĭ), 3 leĭ; Ştefănescu Eufrosina (Bucurescĭ), 2 leĭ; Negoescu Christu (Bucurescĭ), 5 leĭ; Tătăranu Alex. (R.-Sărat), 15 leĭ; Gobanu Anton (R.-Sărat), 2 leĭ.

Numĕrul membrilor înscrişĭ cu începerea anuluĭ al II (1902) al societăţiĭ, e de 1073 iar numĕrul banilor încasaţĭ de la aceştia şi de la vechiĭ membriĭ, e de 4.157 leĭ şi 70 banĭ.

(Va urma în No. viitor).

sidescu,

Inst. de Arte Grafice Carol Göbl, S-sor I. St. Ra... Str. Dómneĭ 16 — Bucurescĭ